

ASP 1. mass instrukcije - 2013/14

Rad s datotekama

preskoceno na massovnim, ovaj tutorial vam je dovoljan

<http://materijali.fer2.net/File.5927.aspx>

Dinamicko alociranje memorije

`void* malloc (size_t size);`

- Rezervira polje velicine size (u bajtovima)
- Vraca null pointer ako ne moze alocirati memoriju

```
int a = malloc(sizeof(int));           //nije dobro, tip podataka mora biti pokazivac
int *a = malloc(sizeof(int*));         //nije dobro, rezervira memoriju velicine int* (~4 bajta??)
int *a = malloc(sizeof(int));         //nije dobro, malloc vraca void*, treba cast
int *a = (int*)malloc(sizeof(int));    //ispravno!
```

```
void f()
{
    int *a = (int*)malloc(sizeof(int));
    return;
} //nije dobro, prije izlaza iz funkcije treba osloboditi memoriju
// u suprotnom nastaje memory leak
```

```
void f()
{
    int *a = (int*)malloc(sizeof(int));
    free(a);
    return;
} //sad je dobro
```

`void* realloc(void* ptr, size_t size);`

- povecava/smanjuje memoriju rezerviranu memoriju

`int *p = (int*)realloc(p, sizeof(int));` //ispravno, vrijede iste stvari kao i za malloc

- u slucaju da se kao prvi argument stavi NULL, ponasa se kao malloc

`int *p = (int*)realloc(NULL, sizeof(int)); == int *p = (int*)malloc(sizeof(int));`

`void* calloc (size_t num, size_t size);`

- rezervira i inicijalizira memoriju (na 0)
- prvi argument: koliko elemenata se inicijalizira
- drugi argument: velicina pojedinog elementa (u bajtovima)

Složenosti

a priori

- određuje se prije izvođenja programa, analizom koda
- 3 vrste
 - $O()$ – O notacija – najgori slučaj
 - zanemaruju se konstante
 - $\Omega()$ – Omega notacija – najbolji slučaj
 - $\Theta()$ – Theta notacija – prosječan slučaj
 - ne zanemarujemo konstante

a posteriori

- dobivena mjerenjem na računalu

```
for (i = 0; i < n; ++i)
```

```
    if (a[i] == x)
```

```
        return i;
```

$O(n)$ – u slučaju da x nije u polju ili se nalazi na zadnjem mjestu

$\Omega(1)$ – ako je x odmah prvi član //a[0]==x

$\Theta(n/2)$

```
for (i = 0; i < n; ++i)
```

```
    for (j = 0; j < n; ++j)
```

```
        x++;
```

$O(n^2)$

$\Omega(n^2)$

$\Theta(n^2)$

```
for (i = 0; i < n^2; ++i)
```

```
    for (j = 0; j < n^2; ++j)
```

```
        x++;
```

$O(n^4)$

$\Omega(n^4)$

$\Theta(n^4)$

```
for (i = 0; i < n; ++i)
```

```
    printf("%d ", i);
```

$O(n)$

$\Omega(n)$

$\Theta(n)$

```

for (i = 0; i < n; ++i)
    for (j = 0; j < n; ++j)
    {
        printf("%d ", i);
        x++;
    }

```

```

for (i = 0; i < n; ++i)
    for (j = 0; j < n; ++j)
        printf("%d ", i);

```

u oba primjera složenost je $O(n^2)$ – zanemarujemo konstante

```

for (i = 0; i < n; ++i)
    return x;

```

```

for (i = 0; i < n; ++i)
    break;

```

oba primjera imaju konstantnu složenost $O(1)$ – izvođenje ne ovisi o n

```

for (i = 0; i < n; ++i)
    for (j = 0; j < n; ++j)
        x++;

```

$O(n^2)$
 $\Omega(n^2)$
 $\Theta(n^2)$

```

for (i = 0; i < n; ++i)
    for (j = i; j < n; ++j)
        x++;

```

$O(n^2)$
 $\Omega(n)$
 $\Theta(n^2 / 2)$

```

for (i = 0; i < n; ++i)
    for (j = i; j < n; ++j)
        if (a[i][j] == x) return 0;

```

$O(n^2)$

$\Omega(1)$ – naci cemo ga odmah na pocetku $a[0][0] == x$

$\Theta(n^2 / 4)$ – zbog petlji je $n^2 / 2$ i zbog uvjeta izlaska mnozi se s $1 / 2$

```
for (i = 0; i < n; ++i);  
    for (j = 0; j < n; ++j)  
        printf("%d ", j);
```

O(n) – zasto? tocka zarez je nakon prve petlje => prva petlja ne radi nista

```
for (i = 0, n *= n; i < n; ++i)  
    printf("%d ", i);  
O(n^2)
```

zasto?

```
for (i = 0, n *= n; i < n; ++i)  
je isto kao da smo napisali  
    n = n*n;  
    for (i = 0; i < n; ++i)
```

ili

```
    for (i = 0; i < n*n; ++i)
```

```
for (i = 0; i < 2n; ++i)  
    printf("%d ", i);
```

O(n) – zanemarujemo konstante

```
for (i = 0; i < n; ++i)  
    n += 1;
```

O(beskonacno) – petlja se nikad nece prekinut

```
for (i = 0; i < i; ++i)  
    printf("%d ", i);
```

O(1) – petlja se izvede samo jednom (ili 0 puta? nisam siguran)

Pozivi funkcija i sistemski stog

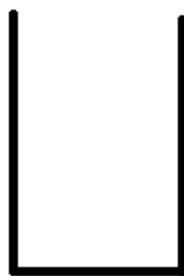
kod poziva funkcija na stog se sprema okvir funkcije koji sadrzi

1. povratnu adresu na koju se treba vratiti nakon izvršenja pozvane funkcije
2. lokalne varijable funkcije
3. argumente (parametre) funkcije

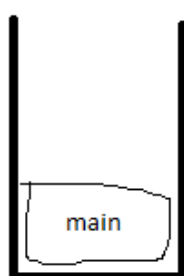
Zadatak: učitati n brojeva, ispisati proste, ispisati dali je suma prostih brojeva prosta

```
int prost(int x)
{
    int i = 0;
    for (i = 2; i < x; ++i)
        if (x%i == 0) return 0;
    return 1;
}

int main()
{
    int n = 0, i = 0, suma = 0;
    scanf("%d", &n);
    for (i = 0; i < n; ++i)
    {
        scanf("%d", &x);
        if (prost(x))
        {
            printf("%d\n", x);
            suma += x;
        }
    }
    printf("Suma %s prosta\n", prost(suma) ? "je" : "nije");
    return 0;
}
```


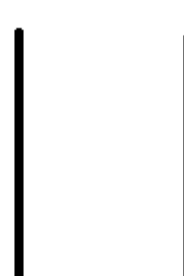
prije pokretanja

kod poziva funkcije
prost

nakon izlaska
iz fun. prost

nakon izlaska iz
programa

```
int f1(){ f2(); f3(); }
void f2(){ printf(...); }
int f3(){ f2(); }
```

```
int main()
{
    f1();
    f2();
    f3();
    return 0;
}
```

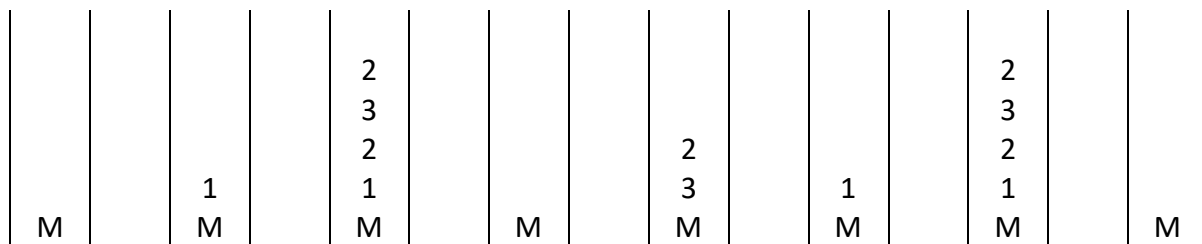
ovo mi se neda posebno crtati otprilike izgleda ovako

m – main

1 – f1()

2 – f2()

3 – f3()

Rekurzije

Rekurzija – funkcija koja poziva samu sebe, ukratko.

```
int suma(int n)
{
    if (n == 0) return 0; //vazno je napisati uvjet za izlazenje iz rekurzije
    return suma(n - 1) + n;
} //zbroj n prirodnih brojeva
O(n)
```

```
int fibonnaci(int n)
{
    if (n <= 1) return 1;
    return fibonnaci(n - 1) + fibonnaci(n - 2);
}
O(2^n)
```

```
int zbroj(int x)
{
    if (x < 0) x = -x; //u slucaju da je predani broj negativan
    if (x == 0) return 0;
    return x % 10 + zbroj(x / 10);
}
```

```
int brojZnameknaka(int x, int z)
{
    if (x < 0) x = -x;
    if (x < 10) return x == z; // 1 ili nula - ovisno o tome da li je x==z
    if (x % 10 == z)
        return 1 + brojZnameknaka(x / 10, z);
    else
        return brojZnameknaka(x / 10, z);
    //umjesto if (x%10==z) i else moze se napisati samo
    //return x%10 == z + brojZnamenaka(x/10, z);
}
O(log x)
```

Moguće je imati rekurziju koja je dobro napisana, ali uzrokuje stack overflow (ako se JAKO puno puta poziva)

```

int traziMaxClanRekurzivno(int a[], int n, int *broj)
{
    if (n == 1) //u slucaju da polje ima samo 1 clan, najveci je upravo taj clan
    {
        *broj = 1;
        return a[0];
    }
    max = traziMaxClanRekurzivno(a + 1, n - 1, broj);
    //PAZI: ne pisati traziMaxClanRekurzivno(a + 1, n - 1, &broj);
    //jer se time salje pointer na pointer u funkciju koja ocekuje pointer
    if (a[0] < max) return max;
    if (a[0] == max) return max; //moze i return a[0]; svejedno je
    if (a[0] > max)
    {
        *broj = 1;
        return a[0];
    }
}
} //trazi najveci clan i koliko puta se pojavljuje u polju

```


Hash

Nacin zapisa podataka koji omogucava brzo pristupanje

	C						Neiskorist en prostor	M
0	gsogj	Jogpnjsp	g					
1			dsag					
2				asd				
...					adggga			
	BLOK							

gluposti napisane unutra su zapisani podaci :D

par

N //broj stvari koje zelimo spremiti

BLOK //velicina bloka na hard disku

C = N / BLOK //kapacitet jednog pretinca

M = (N / C) * (1 + ..%) //broj pretinca

strukture pisemo ovako:

```
typedef struct ime
```

```
{
```

```
    char ...
```

```
    ...
```

```
} ime;
```

na ovaj nacin netrebamo pisati struct ime zapis; svaki put kad trebamo deklarirati strukturu

Algoritam za pisanje u hash

1. učitaj podatke u program
2. spremi u tablicu
 1. trazi hash od ključa
 2. smjesti podatke u tablicu
 1. učitaj pretinac
 2. nadi prazno mjesto u pretincu
 3. stavi u pretinac
 4. zapisi pretinac u datoteku
3. ako nije upisan kreni u novi pretinac

Algoritam za traženje

1. učitaj podatke iz tablice
 1. trazi hash od ključa
 2. učitaj pretinac koji odgovara hashu
 3. potraži u pretincu
2. ako nije pronađen nastavi u novi pretinac

struct student

```
{  
    char prezime[100 + 1];  
    char ime[100 + 1];  
    char jmbag[10 + 1];  
} t, pretinac[C];
```

//za pisanje u tablicu

```
while (scanf("%s %s %10s", t.prezime, t.ime, t.jmbag))  
{  
    poc = i = hash(t.jmbag);  
    do  
    {  
        fseek(ft, i*BLOK, SEEK_SET); //postavi se na pocetak pretinca  
        fread(pretinac, sizeof(pretinac), 1, ft); //ucitaj pretinac  
        for (j = 0; j < C; ++j)  
            if (pretinac[j].jmbag[0] == '\0') //provjeri dal je zapis prazan  
            {  
                pretinac[j] = t; //spremi ucitani zapis u pretinac  
                fseek(ft, i*BLOK, SEEK_SET); //uvijek koristi pozicioniranje od  
                //pocetka datoteke, jednostavnije je  
                fwrite(pretinac, sizeof(pretinac), 1, ft);  
                //fwrite(pretinac, sizeof(student)*C, 1, ft);  
                //fwrite(pretinac, sizeof(student), C, ft);  
                //bilokoje od te 3 se moze koristiti za upisivanje  
                return 1;  
            }  
        i = (i + 1) % M; //ciklicki predi u sljedeci pretinac  
    } while (i != poc);  
}
```

```
//za citanje iz tablice, skoro sve isto kao i za citanje
do
{
    fseek(ft, i*BLOK, SEEK_SET);
    fread(pretinac, sizeof(pretinac), 1, ft);
    for (j = 0; j < C; ++j)
        if (pretinac[j].jmbag == trazeni.jmbag)
            return ...;
    i = (i + 1) % M;
}} while (i != poc);
```

Sortiranje

Selection sort

```
void SelectionSort(int A[], int N) {  
    int i, j, min;  
    for (i = 0; i < N; i++) {  
        min = i;  
        for (j = i + 1; j < N; j++) {  
            if (A[j] < A[min]) min = j;  
        }  
        Zamijeni(&A[i], &A[min]);  
    }  
}
```

Primjer sortiranja

3	1	4	1	5	9	2	6
1	3	4	1	5	9	2	6
1	1	4	3	5	9	2	6
1	1	2	3	5	9	4	6
1	1	2	3	5	9	4	6
1	1	2	3	4	9	5	9
1	1	2	3	4	5	6	9
1	1	2	3	4	5	6	9
1	1	2	3	4	5	6	9

Bubble sort

```
void BubbleSort(int A[], int N) {  
    int i, j;  
    for (i = 0; i < N - 1; i++) {  
        for (j = 0; j < N - 1 - i; j++) {  
            if (A[j + 1] < A[j])  
                Zamijeni(&A[j], &A[j + 1]);  
        }  
    }  
}
```

nisam video prepisat primjer točno, nebi trebalo biti previše komplicirano

Insertion sort

```
void InsertionSort(int A[], int N) {
    int i, j;
    int pom;
    for (i = 1; i < N; i++) {
        pom = A[i];
        for (j = i; j >= 1 && A[j - 1] > pom; j--)
            A[j] = A[j - 1];
        A[j] = pom;
    }
}
```

primjer sortiranja

6	7	9	1	12	2
1	6	7	9	12	2
1	2	6	7	9	12

Shell sort

```
void ShellSort(int A[], int N) {
    int i, j, korak, pom;
    for (korak = N / 2; korak > 0; korak /= 2) {
        for (i = korak; i < N; i++) {
            pom = A[i];
            for (j = i; j >= korak && A[j - korak] > pom; j -= korak) {
                A[j] = A[j - korak];
            }
            A[j] = pom;
        }
    }
}
```

primjer sortiranja

7	5	3	1	2	8
7	5	3	1	2	8
2	5	3	1	7	8
2	5	3	1	7	8
2	3	5	1	7	8
1	2	3	5	7	8
1	2	3	5	7	8
1	2	3	5	7	8

Merge sort i Quicksort

- proslo se kroz zadatak iz meduispita prosle godine
- 5. zadatak
- [http://www.fer.unizg.hr/download/repository/ASP- MI_2013_s_rjesenjima_javno.pdf](http://www.fer.unizg.hr/download/repository/ASP-MI_2013_s_rjesenjima_javno.pdf)

Napomena: kodovi za sortove su preuzeti iz prezentacija, primjeri sortiranja najvjerojatnije nisu 100% točni, oni za hash sigurno nisu 100% točni, ostalo mislim da je ok